

MANISA'DA EĞİTİM VE ÖĞRETİM (2)

“Sayın hocam harika bir yazı. Manisa özelinde aslında Türkiye gerçeğini yazmışsınız iPhone'umdan gönderildi”

Yukarıda arz ettiğim mail, büyük bir ilimizde eğitimin önemli bir koltuğunda oturan bir idareciden geldi. “ Sayın Hocam, eline, diline, bilgisayarına sağlık. Manisa milli eğitiminde konuşulanları çok güzel özetlemişsiniz. Yazdıklarınız herkesin dillendirdiği konular. Ama kimse cesaret edip de bunları yazıya dökemiyordu. Yarım asrını eğitimde geçiren bir ağabeyimiz olarak ancak siz dile getirebilirdiniz. Ve getirdiniz de. İnşallah bu yazdıklarınız davulu boynunda taşıyan siyasilerimizce dikkati alınır da yaşanan haksızlıklara mani olurlar.”türü yakınmaları ifade eden de bir hayli telefon ve mesaj aldım. Gördüm ki Manisa'da eğitim sıkıntılı ve sancılı. Bu ilin siyasi sorumluluğunu temsil edenlerin bu çığığa duyarsız kalmamalarını âcizane tavsiye ediyorum. Yoksa canla başla çalışan hükümetimizin kredisi sorumsuzca harcanıp heba edilmesin (Yazımın ikinci bölümü)

Pekâlâ, çare nedir? **Milli eğitim müdürleri, okul müdürleri vekâletle değil asaletle atanmalıdır. Hak eden buralara getirilmeli. Buraya kıdem ve birikim olarak gelemeyecek insanları şunun bunun üyesi diye yönetmeliklerdeki boşluklardan faydalanılarak yetkisiz ve vekil olarak getirilmemelidir. Sık sık Milli eğitim müdürleri, okul müdürleri ve okullardaki müdür yardımcıları değişmemeli. Okula müdür olarak atanan bir idareci en az iki yıl sonra o okulda müdür olmaya başlar. Bir müdür atandığı okulda en az sekiz yıl görev yapmalı. Atamalar tamamen milli eğitim müdürlerinin inisiyatifine bırakılmalı. Milli eğitim, sendikaların gölgesinden kurtulmalı. “ Senin üyen benim üyem” anlayışına son verilmeli. İşinin ehli olanlara değer verilmeli, ehil olduğu yerlere getirilmeli.** Ben elli yıldır eğitimin içindeyim. Eğitimde sendikacılığın dün faydasını görmediğim gibi, bugün faydalı olduğunu sanmıyorum. Sendikalar okullarda guruplaşma yaratıyor, öğretmenler arasındaki tesanüdü bozuyor. Sendikaların tamamı gözlerini devlete dikmişler, hep devletten özlük haklarında bir şey koparma peşindeler. İşleri güçleri devletten para koparmak. Ama “üyelerim aldığı paranın karşılığını veriyor mu?” diye kendilerini çek edip, vicdani muhasebe yapmıyorlar. Bizdeki eğitim sendikaları bu güne kadar Türk milli eğitiminin olumlu yönde gelişmesi konusunda en ufak bir katkıları olmamıştır. Hiçbir ayırım yapmadan eğitimde faaliyet gösteren mevcut sendikaların yetkililerine soruyorum. Allah aşkına bugüne kadar Türk milli eğitime olumlu yönde ne katkınız var? Ben elli yıldır görmedim. Benim bilmediğim, duymadığım olumlu yönde bir katkınız varsa söyleyin, ben de bütün yazdıklarımın dolayısı vatandaşı yanlış bilgilendirmekten dolayı sizlerden özür dileyeyim. Batıda

sendikalar hata yapan bir üyesinin arkasında durmaz. Ama bizde ise üyesinin o işe ehil olup olmadığına bakmaksızın, sadece benim üyem olsun düşüncesiyle atamalar yapılıyor, yaptırılıyor. Bu yolla göreve gelen müdürler de sırtını sendikaya dayıyor. Sırtını sendikaya dayadığından sene başından beri bayrak merasimlerine gelmeyen müdürler duyuyorum. Oysa eğitimin yükü Türkiye’de okul müdürlerinin omuzlarındadır. Türkiye’de okula en önce gelen, okulu en son terk eden okul müdürüdür. Öğretmenlerden sonra okula gelen müdür o okula hiçbir şey veremez. Geçenlerde bir sendika başkanı “ Öğretmen güvenlik görevlisi değildir” diyor, ama nöbet parasını talep etmekten de geri kalmıyor. Nöbet görevinin anlamın ne o zaman? 7. Cumhurbaşkanı Manisa Lisesi’ne ziyarete geldiğinde demeçlerini ihtiva eden bir kitabını liseye hediye etmişti. Kitabı okudum kitabın bir yerindeki ifadesi benim çok dikkatimi çekmişti.. “ Bizim bürokratların kucağına Türk bayrağını ver, elli metre öteye parasız taşıtamazsın” diyor. Yönetmelikte “ Nöbet” görevi öğretmenin asli görevi olarak belirtirken nerde ise okula adım başına da para istenecek duruma gelinmiş.(!) Olmaz böyle şey.

Eğitimdeki bu anlayış okullara da yansımış. Geçenlerde merkezde bir okula uğradım. Müdür yokmuş. Müdür yardımcısı odasına girdim tanıdığım müdür yardımcısı o okuldan ayrılmış yerine başka bir müdür yardımcısı atanmış. Arkadaş ilgi gösterdi. Bir çay içiminde tanık olduğum şu üç olayı okuyun, gerisini siz hayal edin...

1- Tahsilli olduğu her halinden belli bir veli, yüzü kapkara bulut gibi gayet sınırlı bir şekilde yine oğluyla beraber kapıyı dahi çalmadan içeri girdi. Çocuğu okulda bir arkadaşı ile kavga etmiş. Çocuk öğretmenine şikâyet etmiş güya çocuğun ifadesine göre öğretmen ilgilenmemiş. “ O öğretmen benim çocuğumla nasıl ilgilenmez? O öğretmenle görüşmek istiyorum, o çocukların velisinin de telefonunu istiyorum. Siz halletmezseniz ben halletmeyi bilirim. Ben bugün izinliyim. Bu işi bugün halletmem lazım” diye tehditler savurdu. Bereket versin, müdür yardımcısı umduğumdan tecrübeli. Ne öğretmenle görüştü, ne de diğer çocukların velisinin telefonunu verdi.

2-Bir ara kapı çalındı içeriye kucağında ev maketi olan bir anne, okulun öğrencisi olan kızıyla odaya girdi. “Ben bu ödevi kızım için kendi ellerimle yaptım. Öğretmen bu ödev için satın almışsın diye kızıma “sıfır” vermiş, nasıl sıfır verir öğretmenle görüşmek istiyorum” (bu velinin çocuğuna değil bir sıfır tam elli tane sıfır vermek lazım)

3- Diğer bir veli çocuğu din bilgisinden zayıf almış Din kültürü ve Ahlak bilgisi öğretmeninden şikâyet için gelmiş. Yerim dar ayrıntısına girmiyorum.

4- Uzatmayayım. Seminer için gittiğim yine Manisa’nın merkez okullarından birinde okul müdürünün odasında şahit olduğum bir olay beni tamamen şaşırttı.

Bir erkek öğrenci sınıftaki kız arkadaşlarından birine iftirada bulunmuş. Kız öğrenci ve ailesi son derece rencide olmuş. Olayın iftira olduğu da anlaşılmış. Ve iftira atan öğrencinin annesini okul müdürü çağırılmış müdür bey konuyu anlatıyor. Ama Anne katıyen oğlunun böyle bir şey yapmayacağını söylüyor. Bu arada sınıftan çağrılan öğrenciye okul müdürü “ neden kız arkadaşını üzdüğünü söylediğinde” öğrenci “ Hocam ben arkadaşına şaka yaptım” demesi üzerine, annesi hemen söze karıştı: “ Müdür bey gördünüz mü, benim oğlum yalan söylemez. Sadece şaka yapmış. Olur, böyle şeyler gençler arasında” diye noktayı koydu. Müdür bey bana, ben müdür beye bakmakla yetindim.

5- Bizzat şahit olduğum bir olayı da şahitli olarak arz edeyim. İki dönem Meclis üyeliği ve milli eğitim komisyonu başkanlığı yapmış emekli öğretmen Sayın İbrahim Dinçer beyle merkez de yeni atanan bir müdürü ziyaret edelim dedik. Okula gittik Müdür odası kilitli. 5 tane müdür yardımcılar odaları zırh gibi kilitli. Öğretmenler odası lebalep öğretmen dolu. Öğrenciler koridorlarda tam bir hababam sınıfı. Koridorda ne nöbetçi idareci, ne de nöbetçi öğretmen var. Koridorda münakaşa eden iki öğrencinin kavgasını da arkadaşım biz önledik. Varın gerisini siz düşünün.

Evet, Manisa’da eğitimin içinde, kıyısında, köşesinde olan herkese sesleniyorum: Otuzaya yakın cezaevinde konferans verdim. Halen Adalet Bakanlığının tavsiyesiyle eğitim semineri için gittiğim illerde Cezaevi konferanslarım da devam ediyor. Cezaevi müdürlerinden aldığım bilgiler beni son derece şaşırttı. Cezaevinde dün sahipsiz aile çocukları yer alırken maalesef bugün sahipli aile çocuklarının sayısı günden güne artmakta, görüntü değişmektedir. Bunda aileler kadar okulların da payı var. Lafı uzatmayayım bugün canının yongası olarak gördükleri çocuklarına en büyük kötülüğü önce anneler, sonra babalar, sonra da dilim varmıyor... Yapmaktadır. Lütfen www.kadirkeskin.net adlı sitemden: 1-Eğitimde iki anne Örneği. 2- Benim oğlum yorulmamalı. 3- Ben o öğretmeni döveceğim. 4- Anne babalar için ana kurt ve yavrukurt masalı. 5- Merak etme oğlum seni mutlaka yaşatacağım. 6- Anneler babalar büyük şeytanı sevindirmeyin, Eğitimin içinde olan ve eğitim için koltuk işgal eden arkadaşlara da “ Eğitimcilerden mektuplar” yazımı okumalarını tavsiye ediyorum. Yoksa ayağına tiken batmasına kıyamadığımız, can yongalarımızı daha dünyada iken kendi ellerimizle demir kapıları olan betonarme duvarlar arkasına göndermeyelim. Cezaevlerinde aşağıdaki delikanlıları gördükçe içim sızlıyor.

Tekrar ediyorum; eğitim bir milletin “ YA İSTİKBALİ, YA DA İZMİHLALİDİR” Devletimizin ve ailelerin onca maddi ve manevi fedakârlıkları hem milletimizin, hem de ailelerin felaketi olmasın.

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin Ankara- Sincan yüksek güvenlikli Çocuk ve Gençlik cezaevinde gençlerle beraberdi

